

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON

Brüssel 14.7.2004
KOM(2004) 489 lõplik

2004/0164 (CNS)

Ettepanek:

NÕUKOGU MÄÄRUS,

mis käsitleb ühise põllumajanduspoliitika finantseerimist

(komisjoni esitatud)

SELETUSKIRI

Käesoleva eelnõu eesmärk on luua ühtne õiguslik raamistik ühise põllumajanduspoliitika finantseerimiseks.

Selleks rajatakse käesoleva eelnõuga kaks fondi :

- Euroopa Põllumajanduse Tagatisfond (EAGF),
- Euroopa Maaelu Arendamise Põllumajandusfond (EAFRD).

Käesoleva määruse eelnõuga luuakse õiguslik alus mitmesuguste nende kahe fondiga seotud meetmete, sealhulgas ühise põllumajanduspoliitika rakendamiseks ning selle jälgimiseks vajaliku tehnilise abi finantseerimiseks.

Ühise põllumajanduspoliitika rakendamiseks vajalikke meetmeid finantseeritakse osaliselt liikmesriikidega tehtava halduskoostöö raames. Seega tuleb täpsustada Euroopa Ühenduste üldeelarve täitmise seotud komisjoni ülesannete täitmise tingimusi ning selgitada liikmesriikidele langevaid koostöökohustusi.

Kahe fondi sarnase funktsioneerimise süsteem peaks võimalikul määral sisaldama vajalikke lihtsustusi nii liikmesriikide kui Komisjoni jaoks.

Kõnealuse raamistikuga nähakse ette, et liikmesriigid akrediteerivad makseasutused ning vajaduse korral ka koordineerimisorganid .

Iga-aastane raamatupidamisaruanne tuleb esitada koos makseasutuse juhi kinnitava avalduse ning üleantava raamatupidamise täielikkust, täpsust ning tõesust tõendava dokumendiga. Komisjonipoolne kontroll viiakse läbi auditi teel kahes osas (arvepidamise ning vastavuse kontroll).

Kumbki fond säilitab siiski ka oma eripärased jooned ning eriti tunnuse, et EAGF-i ei ole liigendatud assigneeringuid, samas kui FEADER-il on liigendatud assigneeringud; nende jaoks kinnitatakse reegel N+2, millele järgneb kohe väljastamine. Samuti erinevad fondide makseplaanid, (vastavalt igakuine ning igakvartaliline) ning rikkumiste järel tagasi saadud summade rakendamine. FEADER-i puhul võivad liikmesriigid need summad võtta taaskasutusse sama maapiirkondade arengu programmi raames.

Käesolev määruse eelnõu sisaldab ka eelarvedistsipliini eeskirju ning selles võetakse arvesse määruses (EÜ) nr 1782/2003 ette nähtud ühise põllumajanduspoliitika reformi . Need eeskirjad käsitlevad täpsemalt FEAGA iga-aastasteks kulutusteks eraldatavate summade kindlaksmääramist, liikmesriikide kohustuslike maksete tähtaegadest kinnipidamise prognoosimist, reegleid igakuiste või igakvartaliliste maksete võimalike vähendamiste või edasilükkamiste kohta ning täpsustusi eelarve koostamise ajal kasutatava dollari vahetuskursi kohta.

Tuleks täpsustada, et juhtudel, kui ühenduse määruses on eurodes kindlaks määratud maksete ülempiir, on hüvitised liikmesriikidele piiratud selle ülemmääraga, kui määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklis 11 sätestatud finantsdistsipliini raames pole kehtestatud vähendust.

Samas raamistikus on ühtlasi sätestatud, et juhul kui nõukogu ei suuda ettenähtud tähtaegadeks kindlaks määrata kõnealuses artiklis ettenähtud muudatusi, tuleb seda teha komisjonil.

Kogu eelarvemenetluse vältel lähtutakse eelarveliste ülemäärade järgimiseprintsibist . Kui eelarveaasta lõpus tekib siiski oht, et liikmesriikide esitatavad maksetaotlused võivad ettenähtud piirmäära ületada, luuakse ülemäärade järgimise tagamiseks erimenetlus.

Käesolevas määruse eelnõus määratletakse finantsmääruse artikli 180 sätete kohaselt FEAGA-le ning FEADER-ile ettenähtud tulud. Samuti kehtestatakse selle määruse eelnõuga eeskirjad, mis on vajalikud üleminekuks FEOGA-tagatisrahastu poolt finantseeritud maapiirkondade arengu, FEOGA-arendusrahastu poolt finantseeritud meetmete ning FEADER-i funktsioneerimise vahel alates 2007. aastast .

Muuhulgas täpsustatakse, et 2004. aasta 24. juuni kohtumisel (põllumajanduse peadirektoraat ja eelarve peadirektoraat) võtsid nimetatud peadirektoraadid vastu põhimõtte, et institutsioonidevahelise leppe eelnõu sisaldab parlamendi ning nõukogu kohustust kinni pidada struktuurifondide, maapiirkondade arengufondide ning kalandusfondide finantsraamistikos ettenähtud kulukohustuste assigneeringutest.

Ettepanek:

NÕUKOGU MÄÄRUS,

mis käsitleb ühise põllumajanduspoliitika finantseerimist

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

vastavalt Euroopa Ühenduse asutamislepingule, täpsemalt selle artikli 37 paragrahvi 2 kolmandale lõigule,

vvõttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust,

võteas arvesse Euroopa Kontrollikoja arvamust,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust,

ning arvestades järgmist:

- (1) Ühine põllumajanduspoliitika hõlmab tervet rida meetmeid, sealhulgas maaelu arendamise meetmeid. Et aidata kaasa ühise põllumajanduspoliitika eesmärkide saavutamisele, on oluline tagada finantseerimine. Arvestades, et kõnealustel meetmetel on teatud ühised elemendid, kuid nad erinevad üksteisest siiski mitmes aspektis, on soovitatav luua nende finantseerimiseks raamistik, mis võimaldab vajaduse korral mitmeid käsitusviise. Et oleks võimalik arvesse võtta neid erinevusi, tuleb asutada kaks Euroopa põllumajandusfondi: esiteks Euroopa Põllumajanduse Tagatisfond, mis finantseerib turumeetmeid ja muid meetmeid, ning teiseks, Euroopa Maaelu Arendamise Põllumajandusfond, mille eesmärk on finantseerida maaelu arengu programme.
- (2) Vastavalt nõukogu 25. juuni 2002. aasta määrusele (EÜ) nr 1605/2002 (mis käsitleb Euroopa ühenduste üldeelarve suhtes kohaldatavat finantsmäärust) artiklile 53¹ finantseeritakse ühise põllumajanduspoliitika kulutusi, sealhulgas maapiirkondade arendamise kulutusi, nimetatud fondide kaudu kas tsentraliseeritud kujul või liikmesriikide ning ühenduse vahelise halduskoostöö raames ühenduse eelarvest. Tuleks ammendavas vormis täpsustada kahe fondi kaudu finantseeritavad meetmed.
- (3) juhul kui komisjonil ei ole piisavalt tõendeid riiklike audiitorite tegevuse adekvaatsuse ning läbipaistvuse kohta ning selle kohta, et makseasutused kontrollivad rahuldatavate maksetaotluste legaalsust ning vastuvõetavust, ei ole komisjonil raamatupidamise auditi käigus võimalik mõistliku tähtaja jooksul kindlaks määrata kulusid, mida peaks kandma kumbki Euroopa põllumajandusfond. Seega tuleks sätestada, et liikmesriigid

¹ EÜT L 248, 16.9.2002, lk 1.

akrediteerivad makseasutused, ja kehtestavad menetlused vajalike kinnitavate avalduste ning halduse, järelevalve ja kontrolli süsteemide tõendite saamiseks ning et raamatupidamise aastaaruandeid kontrollivad sõltumatud asutused.

- (4) Et tagada liikmesriikides kehtivate akrediteerimisstandardite ühtsus, annab komisjon juhised kasutatavate kriteeriumide kohta. Tagamaks riikliku kontrolli läbipaistvust eelkõige autoriseerimis-, valideerimis- ning makseprotseduuride puhul, tuleb vajaduse korral piirata nende talituste ja asutuste arvu, kellele antakse need õigused, võttes seejuures arvesse iga liikmesriigi põhiseaduslikke sätteid.
- (5) Juhul kui mõni liikmesriik kinnitab enam kui vaid ühe makseorgani, on oluline, et ta määraks üheainsa koordinaatoriorgani, mis vastutab fondide haldamise sidususe, Komisjoni ja teiste kinnitatud makseorganite vahelise ühenduse ning Komisjoni poolt nõutava teiste makseorganite tegevuse kohta käiva informatsiooni kiire vahendamise eest.
- (6) Et tagada ühise põllumajanduspoliitika kulude finantseerimise valdkonnas sujuv koostöö komisjoni ning liikmesriikide vahel ning eelkõige võimaldada komisjonil vahetult jälgida liikmesriikide finantshaldust ning kontrollida akrediteeritud makseasutuste raamatupidamist, peavad liikmesriigid edastama komisjonile teatud informatsiooni või säilitama seda viimase käsutuses. Sel eesmärgil on soovitatav rakendada infotehnoloogia võimalusi.
- (7) Komisjonile edastatava informatsiooni koostamiseks ning Komisjoni poolseks täielikuks ning koheseks ligipääsuks kulutuste alasele informatsioonile nii paber kandjal kui elektroonilisel kujul peavad andmete edastamise, ülekande ning edastamismeetodi tingimused ning edastamiseks kehtivad tähtajad olema fikseeritud.
- (8) Ühtse Põllumajanduspoliitika meetmete ning tegevuste finantseerimine toimub osaliselt ühishalduse raames. Nõuetekohase finantshalduse põhimõtetele vastavuse tagamiseks rakendab Komisjon liikmesriikide poolt maksetega tegelema määratud asutuste puhul fondide nõuetekohase finantshalduse kontrollimiseks meetmeid. On soovitatav määrata kindlaks Komisjoni poolt läbi viidavate kontrollide iseloom, täpsustada tingimusi, mille korral Komisjon täidab oma kohustusi eelarve kinnitamisel ning selgitada liikmesriikidele kehtivaid koostöökohustusi.
- (9) Ainult liikmesriikide poolt kinnitatud makseorganid saavad esitada kehtivaid tõendeid selle kohta, et vajalikud kontrollid läbiti enne Ühenduse toetuse väljastamist toetuse Saajatele. Seetõttu tuleb täpsustada, et Ühenduse eelarve raames võidakse tagasi maksta ainult kinnitatud makseorganite kulutused.
- (10) On oluline, et kinnitatud organite kulude katmiseks vajalikud Euroopa põllumajanduse garantiifondi raames antavad krediidid antaks Komisjoni poolt liikmesriikide käsutusse organite kulude tagasimaksetena raamatupidamise alusel. Igakuiste maksetena saadavaid tagasimakseid oodates peaksid liikmesriigid koondama oma vajalikud vahendid vastavalt oma kinnitatud makseorganite vajadustele. Liikmesriikide ja ühtse põllumajanduspoliitika rakendamise seotud toetuste saajate personali- ning halduskulud on nende enda kanda.
- (11) On oluline, et Ühenduse toetused makstaks Saajatele õigeaegselt, nii et neid oleks võimalik efektiivselt kasutada. Liikmesriikidepoolne Ühenduse seadusandluses sätestatud maksetähtaegade eiramine võib Saajatele kaasa tuua tõsisid probleeme ning ohustada Ühenduse eelarve aastast tsüklit. Seetõttu on maksetähtaegadest mitte kinni

pidanute poolt tehtud kulutuste väljajätmine Ühenduse finantseeringutest õigustatud. Vastamaks proportsionaalsusprintsipiibile võib Komisjon rakendada sätteid, mis kehtestavad erandid sellele üldreeglile.

- (12) Tuleb näha ette administratiivprotseduur, mis võimaldaks Komisjonil otsustada igakuiste maksete vähendamise või ajutise peatamise üle juhul kui liikmesriikide poolt edastatud informatsioon ei anna kinnitust kehtivatele Ühenduse reeglitele vastamise kohta ning paljastab Ühenduse fondide ilmselgelt väärstarbelise kasutamise. Täiesti selgete juhtumite puhul peaks vähendamine või peatamine olema võimalik ka seda protseduuri rakendamata. Mõlemal juhul informeerib Komisjon sellest asjassepuutuvat liikmesriiki selgitades viimasele, et kõik igakuiste maksete vähendamise või peatamise otsused võetakse vastu kooskõlas raamatupidamise auditeerimise vältel vastu võetud otsustega.
- (13) Eelarvekorra raames on vajalik defineerida Euroopa põllumajanduse garantiifondide poolt finantseeritavate kulude aastamaksimum, võttes seejuures arvesse nende Fondide jaoks finantsperspektiive silmas pidades fikseeritud maksimumsummasid, 2003. aasta 29 septembri Nõukogu ühtse põllumajanduspoliitika raames otseste toetuste süsteemile ühised reeglid kehtestanud, teatud põllumeestele mõeldud toetussüsteemid sätestanud ning määruseid (EMÜ) nr 2019/93, (EÜ) nr 1452/2001, (EÜ) nr 1453/2001, (EÜ) nr 1454/2001, (EÜ) nr 1868/94, (EÜ) nr 1251/1999, (EÜ) nr 1254/1999, (EÜ) nr 1673/2000, (EMÜ) nr 2358/71 ning (EÜ) nr 2529/2001² muutnud määruse (EÜ) nr 1782/2003 paragrahvi 2 artiklile 10 vastavaid Komisjoni poolt fikseeritud summasid ning nimetatud reglemendi artikli 143 punktis d) ning 143 punktis e) fikseeritud summasid.
- (14) Eelarvekord sätestab ühtlasi, et Euroopa põllumajanduse garantiifondi poolt finantseeritavate kulude aastamaksimumist tuleb kinni pidada igal juhul, kõigis eelarveprotseduuri staadiumites ning eelarve rakendamisel. Sel põhjusel tuleks võtta liikmesriigile tehtavate otseste maksete maksimumiks liikmesriikide kaupa antud otseste maksete riiklik maksimumpiir, mida on korrigeeritud vastavalt määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklile 10, ning liikmesriigi kulutuste tagasimaksed ei tohiks ületada nimetatud maksimumi. Eelarvekord sätestab muuhulgas ka, et ükski ühtse põllumajanduspoliitika ning Euroopa põllumajanduse garantiifondi eelarve raames Komisjoni poolt ette pandud või Nõukogu või Komisjoni poolt vastu võetud seadusandlik meede ei ületa fondide iga-aastaste kulutuste maksimumpiiri. Samuti volitab ta Komisjoni fikseerima määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 11 paragrahvis 1 ette nähtud kohandusi juhul kui Nõukogu ei ole neid fikseerinud kohanduste objektiks oleva kalendriaasta 30. juuniks.
- (15) FEAGA ja FEADER-i finantsosaluse määramiseks rakendatavad finantsiliste maksimumide kalkuleerimisega seotud meetmed ei mõjuta leppega määratud eelarveorgani volitusi. Need meetmed peavad sellest tulenevalt tuginema eelnevalt vastavalt institutsioonidevahelisele leppele [...] fikseeritud etalonsummadele ning käesoleva leppe lisas I esitatud finantsperspektiividele.
- (16) Eelarvekord sisaldab ka keskmise eelarvesituatsiooni jätkuvat uurimist. Seetõttu on antud aasta eelarveprojekti esitamisel oluline, et Komisjon esitaks oma prognoosid ning analüüsi Euroopa Parlamendile ja Nõukogule ning teeks vajaduse korral

² EÜT L 270, 21.10.2003, lk1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 864/2004 (EÜT L 161, 30.4.2004, lk 18).

Nõukogule ettepaneku vajalike meetmete kohta. Lisaks on peaks Komisjon täies ulatuses ning igal ajal rakendama oma administratiivõigusi tagamaks vastavuse igaaastasele maksimumile ning, vajaduse korral, panema Nõukogule ette eelarvesituatsiooni korrastamiseks vajalikke meetmeid. Juhul kui liikmesriikide poolt esitatud tagasimaksenõuded ei võimalda eelarveaasta lõpus pidada kinni aasta maksimumist, võib Komisjon võtta vastu meetmed, mis, ühest küljest, tagavad eelarvejäägi ajutise tagasimakseootel nõuetega proportsionaalse jaotuse liikmesriikide vahel ning, teisest küljest, on vastavuses antud aasta fikseeritud maksimumiga. Vastava aasta maksed tuleks teha järgneval eelarveaastal ning fikseerida lõplikult Ühenduse finantseeringusumma liikmesriigi kohta ning liikmesriikide vaheline kompensatsioon, mis vastaks fikseeritud summale.

- (17) Eelarve rakendamise ajal peaks Komisjon looma igakuise põllumajanduskulude jälgimise- ning hoiatussüsteemi reageerimaks võimalikult kiiresti aastamaksimumi ületamise ohule ja rakendamaks kohaseid meetmeid oma administratiivõiguste raames, ning, juhul kui need meetmed peaksid osutama ebapiisavaks, tegema Nõukogule võimalikult kiiresti ettepaneku teiste meetmete rakendamise kohta. Õnnestumiseks on vajalik, et selline süsteem võimaldaks võrrelda tegelikke kulusid möödunud aastate kulutuste baasil koostatud hinnanguliste kuludega. Komisjon peaks Euroopa Parlamendile ning Nõukogule iga kuu esitama kulude arengut kuni aruande esitamise päevani arvestuslike kuludega võrdleva raporti, millega kaasneb Komisjoni hinnang prognoositavale arengule edasise eelarveaasta vältel.
- (18) On oluline, et Komisjoni poolt Nõukogule edastatavate eelarvedokumentide koostamisel kasutatav vahetuskurs võtaks arvesse dokumentide läbitöötamise ning nende Komisjonipoolse edastamise vahele jäävat perioodi ning vastaks kõige värskemale kättesaadavale informatsioonile.
- (19) Maapiirkondade arengu programmide finantseerimine on Ühenduse eelarve poolse finantsosaluse objektiks aastate kaupa sõlmitavate lepete alusel. Võimaldamaks liikmesriikidele ligipääsu ettenähtud Ühenduse fondidele alates programmide rakendamise algusest, on vajalik teha viimased liikmesriikides kättesaadavaks. Seetõttu on vajalik eelfinantseerimise rakendamine, eesmärgiga luua regulaarne rahavoog, mis tagaks maksete nõuetekohase Saajateni jõudmise, ning säärase meetme limiitide fikseerimine.
- (20) Lisaks eelfinantseerimisele tuleks vahet teha ka Komisjoni poolt kinnitatud makseorganitele sooritatud maksete, vahemaksete ning bilansimaksete vahel ning sätestada modaalsused nende sooritamiseks.
- (21) Ühenduse majandushuvide kaitsmise eesmärgil peavad Komisjonil olema meetmed vahemaksete peatamiseks või vähendamiseks tingimustele mitte vastavate kulude puhuks. Tuleb luua protseduur võimaldamaks liikmesriikidel õigustada oma makseid.
- (22) Automaatsete väljastamiste reegel peaks panustama programmide rakendamise kiirendamisse ning nõuetekohasesse finantshaldusesse.
- (23) Kinnitatud makseorganite ning Ühenduse eelarve vahelise finantssideme loomiseks peaks Komisjon nendes organites kord aastas viima läbi auditi. Raamatupidamisauditi käigus vastu võetud otsus peab hindama edastatud raamatupidamise täielikkust, täpsust ning tõesust, kuid mitte kulutuste vastavust Ühenduse seadusandlusele.

- (24) Oluline on, et Komisjon, mis vastavalt leppe artiklile 211 vastutab Ühenduse seadusandluse täitmise eest, otsustab küsimuses, kas liikmesriikide poolt tehtud kulutused on vastavuses Ühenduse seadusandlusega. On oluline anda liikmesriikidele õigus põhjendada oma otsuseid maksete osas ning lahendada nende ning Komisjoni vahelised lehkkelid leppe teel. Tagamaks liikmesriikidele minevikus tehtud kulude osas juriidiline ning finantsiline kindlustunne, tuleb panna paika maksimaalne ajavahemik, mille vältel Komisjon on teadlik nõuete eiramisest tulenevatest finantstagajärgedest.
- (25) Ühenduse eelarve finantshuvide kaitsmiseks peaksid liikmesriigid võtma rakendusele meetmed tagamaks, et fondi poolt finantseeritavad operatsioonid leiavad ka tegelikult aset ning viiakse läbi korrektselt. Samuti on vajalik liikmesriikide poolne efektiivne saajapoolsete ebaregulaarsuste ennetamine ning käsitsemine.
- (26) Euroopa põllumajanduse garantiifondi poolt makstud summade puhul tuleb vastavad summad maksta fondidesse, kuna tegu on kuludega, mis ei vasta Ühenduse seadusandlusele ning mille jaoks ei ole olemas ühtegi seadust. Tuleb ette näha finantsvastutuse süsteem puhuks kui ebaregulaarsused on aset leidnud, kuid tagasi ei ole makstud kogu summat. Sel eesmärgil tuleks luua protseduur, mis võimaldaks Komisjonil säilitada Ühenduse eelarve huve nõudes osa ebaregulaarsuste tõttu kaotatud ning ratsionaalse tähtaja jooksul mitte tasutud summadest asjassepuutuvalt liikmesriigilt. Teatud liikmesriigi poolse hooletuse juhtumitel on õigustatud ka kogu summa väljanõudmine asjassepuutuvalt liikmesriigilt. Igal juhul tuleks, kooskõlas liikmesriike nende siseprotseduuride raames siduvate kohustustega, finantsvastutuse õiglasel viisil Ühenduse ning liikmesriigi vahel jaotamise teel ühtlustada liikmesriikide raamatupidamised teatud perioodide tagant Ühenduse eelarvega tuginedes selles eelnenud aastate jooksul kogutud maksetele.
- (27) Liikmesriikide poolt rakendatavad kogumisprotsessid võivad sisaldada kogumise edasilükkamist mitme aasta võrra igasuguse tagatiseta selle tegeliku asetleidmise kohta. Nende protseduuridega juhitud summad ei pruugi olla proportsionaalsed planeeritavate või teostatavate kogumistega. Seetõttu tuleks teatud juhtudel lubada liikmesriikide poolne kogumisprotsesside peatamine.
- (28) Mis puutub Euroopa maapiirkondade arengu fondidesse, siis kogutud või ebaregulaarsustejärgselt tühistatud summad peaksid jääma asjassepuutuvas liikmesriigis kinnitatud maapiirkondade arenguprogrammide käsutusse tingimusel, et nad olid määratud antud liikmesriigile. Ühenduse eelarve finantshuvide kaitsmiseks tuleb ette näha kohased sätted puhuks, mil ebaregulaarsused tuvastanud liikmesriik ei ole võtnud tarvitusele vajalikke meetmeid.
- (29) FEAGA ning FEADER-i raames kapitali taaskasutuse võimaldamiseks tuleb sätestada vastavalt liikmesriikide poolt kogutud summade määramine vastavuse kontrolli ning ebaregulaarsustest ning täheldatud ebaregulaarsustest ja hooletustest tingitud protseduuride raames ning lisakogumised piima ja piimatoodete sektoris.
- (30) Komisjon peab oma liikmesriikide haldussüsteemide eksistentsi ning funktsioneerimise tagamise ning Ühenduse kulude kontrollimise kohustuste täitmiseks kooskõlas liikmesriikide poolt teostatava kontrolliga ette nägema Komisjoni poolt volitatud isikute kinnitamise ning nende isikute õiguse paluda abi liikmesriikidelt.
- (31) Komisjonile edastatava informatsiooni analüüsimisel tuleks võimalikult suurel määral rakendada infotehnoloogiat. Kontrollide käigus tuleb tagada Komisjoni täielik ning

vahetu ligipääs kulusid puudutavatele andmetele nii paberandjal kui elektroonilisel kujul.

- (32) Viimaste 2000–2006 perioodi maapiirkondade arenguprogrammide ning FEOGA "garantii" sektsiooni poolt finantseeritavate maksete jaoks tuleks määrata lõpptähtaeg. Samuti tuleb ette näha spetsiaalsed üleminekusätted võimaldamaks liikmesriikidele maksete tagasimakseid ka peale seda kuupäeva. Need sätted peavad sisaldama ka Komisjoni poolt määruse (EÜ) nr 1258/1999 artikli 5 paragrahvi 1 teise lõigu alusel tehtud ettemaksete saamise ning määruse (EÜ) nr 1259/1999 artiklites 4 ning 5 kirjeldatud vabatahtliku muutmise objektiks olevate summadega seotud meetmeid.
- (33) Tuleb sätestada kuupäev, millest alates Komisjon võib määratud kuid FEOGA "garantii" sektsiooni poolt finantseeritavate maapiirkondade arenguprogrammide poolt kasutamata jäänud summad automaatselt väljastada juhul kui tegevuste lõpetamisega seotud vajalikud dokumendid ei ole selleks kuupäevaks Komisjonini jõudnud. Samas tuleb defineerida Komisjonile meetmete lõpetamise kinnituseks vajalikud dokumendid.
- (34) Fondide haldamisega tegeleb Komisjon ning ette on nähtud liikmesriikide ja Komisjoni vaheline tihe koostöö Põllumajandusfondide komitee raames.
- (35) Ühenduse finantseeringute mahu määramiseks peavad Euroopa Parlament ning Nõukogu perioodiliselt esitama informatsiooni finantsaruannete kujul.
- (36) Kuna andmeid ja ärisaladusi võib edastada riiklike auditite ning vastavuskontrollide süsteemi rakendamise raames, peavad liikmesriigid ning Komisjon tagama selles kontekstis omandatud informatsiooni konfidentsiaalsuse.
- (37) Tagamaks Ühenduse eelarve määrustekohane finantshaldus, mis vastaks võrdsuse põhimõtetele nii liikmesriikide kui põllumeeste tasandil, tuleb täpsustada euro rakendamisega seotud reegleid.
- (38) Võttes arvesse käesoleva reglemendi sätteid, tuleb muuta Nõukogu Ühtse Põllumajanduspoliitika finantseerimisega seotud määrust nr 25³, 1997. aasta 22. aprilli Nõukogu liikmesriikide FEOGA "garantii" sektsiooni kulude kontrollimise valdkonda kuuluvate tegevusplaanide rakendamise kohta käivat määrust (EÜ) nr 723/97⁴ ning Ühtse Põllumajanduspoliitika finantseerimist puudutavat määrust (EÜ) nr 1258/1999⁵. Tuleks kaotada teatud määruse (EMÜ) nr 595/91 artiklid, kuna käesolev määrus näeb ette neile vastavad sätted.
- (39) Tuleks vastu võtta käesoleva reglemendi 1999. aasta 28. juuni Nõukogu Komisjonile antud tegevusvolituste rakendamise modaalsusi sätestavale otsusele 1999/468/EÜ vastavaks kohaldamiseks vajalikud meetmed⁶.
- (40) Käesoleva reglemendi sätetega tühistatud reglementide sätete asendamine võib tekitada mõningasi praktilise ning spetsiifilise iseloomuga probleeme, täpsemalt üütele modaalsustele üle minekuga seotud probleeme, mis ei ole käesoleva reglemendiga normeeritud. Selliste puhkude käsitlemiseks antakse siinkohal Komisjonile õigus

³ EÜT L 30, 20.4.1962, lk 991/62. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 728/70 (EÜT L 94, 28.4.1970, lk 9).

⁴ EÜT L 108, 25.4.1997, lk 6. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 2136/2001 (EÜT L 288, 1.11.2001, lk 1).

⁵ EÜT L 160, 26.6.1999, lk 103.

⁶ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

rakendada sel puhul tarvilikke ning täielikult õigustatud meetmeid. Need meetmed võivad olla vastuolus käesoleva reglemendi sätetega, kuid seda vaid vajaduse korral ning limiteeritud perioodi vältel.

- (41) Kuna antud reglemendi alusel finantseeritavate maapiirkondade arenguprogrammide koostamine algab 2007. aasta 1. jaanuarist, peab käesolev reglement jõustuma alates sellest kuupäevast. Siiski on oluline, et teatud sätted oleksid kehtivad juba alates varasemast kuupäevast.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Osa I Üldsätted

Esimene artikkel

Eesmärk ning rakendusvaldkond

Käesolev määrus sätestab ühtse põllumajanduspoliitika, sealhulgas maapiirkondade arengu finantseerimise tingimused ning spetsiifilised reeglid erandiga kalandustoodetele.

Artikkel 2

Põllumajanduskulutuste finantseerimise fondid

1. Ühtse Põllumajanduspoliitika leppega defineeritud eesmärkide saavutamiseks ning selle poliitika erinevate meetmete, sealhulgas maapiirkondade arengu finantseerimise tagamiseks on asutatud :
 - a) Euroopa põllumajanduse garantiifond, alljärgnevalt FEAGA.
 - b) Euroopa maapiirkondade arengu põllumajandusfond, alljärgnevalt FEADER.
2. FEAGA ning FEADER on Euroopa Ühenduste üldeelarve osad.

Artikkel 3

FEAGA kulud

1. FEAGA finantseerib liikmesriikide ning Ühenduse ühishalduse korras alljärgnevaid Ühenduse seadusandlusega kooskõlas tehtud kulutusi :
 - a) põllumajandustoodete kolmandatesse riikidesse eksportimise fikseeritud kulud;
 - b) põllumajandusturgude reguleerimiseks mõeldud toetused;
 - c) ühtse põllumajanduspoliitika raames põllumeestele ette nähtud otsesed toetused;
 - d) põllumajandustoodetest teavitamine ja nende edendamine Ühenduse liikmesriikides ja kolmandates riikides, mida rakendatakse muude programmide alusel peale artiklis 4 kirjeldatud Komisjoni poolt läbi viidavate programmide.
2. FEAGA finantseerib tsentraliseeritud kujul alljärgnevaid Ühenduse seadusandlusega kooskõlas tehtud kulusid :

- a) Ühenduse finantstoetused konkreetsetele veterinaariaalastele tegevustele, veterinaarkontrolli alastele tegevustele, toiduainete ning loomasöötade alastele tegevustele, loomahaiguste väljajuurimise ning jälgimise programmidele (veterinaarmedetmed) ning fütosanitaaria alastele tegevustele;
- b) otsene Komisjoni- või rahvusvaheliste organisatsioonide poolne põllumajandustoodete edendamine;
- c) Ühenduse seadusandluse kohaselt vastu võetud põllumajanduslike geeniresursside säilitamiseks, määratlemiseks, kogumiseks ning rakendamiseks mõeldud meetmed;
- d) põllumajanduslike infosüsteemide rajamine ning haldamine;
- e) põllumajandusuuringute süsteemid, sealhulgas farmistruktuuride uuringud.

Artikkel 4

« FEADER'i » kulud

FEADER finantseerib liikmesriikide ning Ühenduse ühishalduse korras vastavalt Nõukogu reglemendile (EÜ) nr .../...⁷ läbi viidud maapiirkondade arenguprogramme.

Artikkel 5

Tehnilise toe finantseerimine

FEAGA ning FEADER võivad kumbki vastavalt nii Komisjoni initsiatiivil kui ka iseseisvalt finantseerida tsentrisseeritud kujul ühtse põllumajanduspoliitika, sealhulgas maapiirkondade arengu rakendamiseks vajalikke ettevalmistus-, hindamis-, auditi- ning kontrolltegevusi. Need tegevused on täpsemalt:

- a) Ühtse põllumajanduspoliitika analüüsiks, halduseks, jälgimiseks, infovahetuseks ning rakendamiseks vajalikud tegevused ning kontrollsüsteemide ja tehnilise- ning haldustoe rakendamiseks seotud tegevused;
- b) Ühtse põllumajanduspoliitika finantseerimiseks kasutatavate fondide halduse tehniliste infovahetus-, koostöö-, jälgimise ja kontrolli meetodite ning vahendite haldamiseks ja arendamiseks vajalikud tegevused;
- c) Komisjoni poolt välja antav informatsioon ühtse põllumajanduspoliitika kohta;
- d) Ühtse põllumajanduspoliitika ning FEAGA ja FEADER-i poolt finantseeritud meetmete uuringud, sealhulgas hindamismeetodite täiendamine ning vastava praktika alane infovahetus;
- e) vajaduse korral ühtse põllumajanduspoliitika raames vastavalt Nõukogu reglemendile (EÜ) nr 58/2003⁸ rajatavad täidesaatevorganid;
- f) maapiirkondade arenduse alase tegevuse hajutamise, teadlikkuse tõstmise, koostöö edendamise ning kogemuste vahetamisega seotud tegevused Ühenduse tasandil, sealhulgas organeid siduva võrgustiku loomine.

⁷ EÜT L [...], [...], p. [...].

⁸ EÜT L 11, 16.1.2003, lk 1.

Artikkel 6

Makseorganite ning koordinatsiooniorganite kinnitamine ja kinnituste tühistamine

1. Makseorganid on liikmesriikide teenuspakkujad või organid, mis oma jurisdiktsioonis teostatavate maksete ning informatsiooni edastamise ja säilitamise osas võimaldavad piisaval hulgal garantiisid, tagamaks:
 - a) nende nõuete asjakohasust ning vastavus Ühenduse reeglitele kontrollitakse enne makse sooritamist;
 - b) sooritatud maksed kajastuvad raamatupidamises täpselt ning põhjalikult;
 - c) vajalikud dokumendid esitatakse tähtaegadeks ning Ühenduse reeglitega ette nähtud kujul;
 - d) dokumentidele, sealhulgas ka Ühenduse reeglitele vastavad elektroonilistele dokumentidele, võimaldatakse ligipääs ning neid säilitatakse viisil, mis tagab nende jätkuva rikkumatuse, valiidsuse ning loetavuse.
2. Liikmesriigid kinnitavad makseorganitena teenuspakkujaid ja organeid, mis vastavad paragrahvis 1 ette nähtud tingimustele.

Iga liikmesriik piirab, vastavalt oma põhiseaduslikele sätetele ning institutsionaalsele struktuurile, kinnitatud makseorganite arvu vajaliku miinimumini, et artikli 3 paragrahvis 1 ning artiklis 4 ette nähtud kulusid rakendataks nõuetekohaste haldus- ning raamatupidamistingimuste järgi.
3. Kui kinnitatakse enam kui üks makseorgan, teavitab liikmesriik Komisjoni alljärgnevate ülesannete täitmise eest vastutava teenuspakkuja või organi koordinaatidest:
 - a) Komisjoni käsutusse antava informatsiooni koondamine ning selle edastamine
 - b) toetada Ühenduse reeglite ühtlustatud rakendamist.

Selline teenuspakkuja või organ, alljärgnevalt « koordinatsiooniorgan », on liikmesriikide poolse spetsiifilise kinnituse objektiks.
4. Kui kinnitatud makseorgan ei täida ühte või mitut paragrahvis 1 ette nähtud tingimust või on nende täitmise lõpetanud, eemaldab liikmesriik oma kinnituse, välja arvatud juhul, kui makseorgan rakendab vastavalt probleemi tõsidusele sätestatud tähtajaks vajalikke kohandusi.

Artikkel 7

Sertifitseerimisorganid

Sertifitseerimisorgan on avalikku või erasektoris kuuluv liikmesriigi poolt määratud juriidiline üksus, mis vastutab haldussüsteemide sertifitseerimise ning kinnitatud makseorganite poolse jälgimise, kontrolli ja rakendamise eest ning ka viimaste aastaaruannete eest.

Esimeses lõigus kirjeldatud sertifikaatsiooni rakendatakse vastavalt artikli 41 paragrahvis 2 ette nähtud protseduuri kohaselt defineeritud perioodilisuse standarditele.

Artikkel 8

Informatsiooni edastamine ning ligipääs dokumentidele

1. Lisaks sektoraalsetes reglementides ette nähtud sätetele esitavad liikmesriigid vastavalt artikli 41 paragrahvis 2 kirjeldatud protseduuriga määratud tähtaegadele Komiteele ka alljärgnevad andmed, deklaratsioonid ning dokumendid:
 - a) Kinnitatud makseorganite ning kinnitatud koordinatsiooniorganite puhul :
 - i) nende kinnitamise akti;
 - ii) nende funktsiooni (kinnitatud makseorgan või kinnitatud koordinatsiooniorgan);
 - iii) vajadusel nende kinnituse tühistus.
 - b) sertifitseerimisorganite puhul :
 - i) nende identiteet;
 - ii) nende koordinaadid.
 - c) FEAGA ning FEADER-i poolt finantseeritud operatsioonidega seotud tegevuste puhul :
 - i) kinnitatud makse- või koordinatsiooniorgani poolt kinnitatud kulude deklaratsioonid koos vajaliku informatsiooniga;
 - ii) FEAGA puhul nende finantsvajaduste prognoosid ning FEADER-i puhul aasta jooksul esitatavate maksenõuete prognooside uuendused ning järgneva eelarveaasta maksenõuete prognoosid;
 - iii) kinnitatud makseorganite iga-aastased aruanded koos nende kontrolliks vajaliku informatsiooni, makseorgani vastutava isiku poolt allkirjastatud kinnitusdeklaratsiooni ning edastatava aruande terviklikkust, täpsust ning tõele vastavust tõendava sertifikaadiga.

Kinnitatud makseorganite iga-aastased FEADER-i kuludega seotud aruanded edastatakse iga programmi tasandil.

2. Kinnitatud makseorganid säilitavad teostatud makseid tõendavaid dokumente ning Ühenduse seadusandlusega ette nähtud haldus- ning füüsiliste kontrollide rakendamise seotud dokumente ja annavad need dokumendid ning andmed Komisjoni käsutusse.

Juhul kui dokumente säilitavad kulude korralduse eest vastutavad organid, edastavad viimased kinnitatud makseorganile aruanded, mis sisaldavad kirjutatud tšekkide arvu, nende sisu ning nende eesmärki silmas pidades rakendatud meetmeid.

3. Komisjon fikseerib vastavalt artikli 41 paragrahvis 2 ette nähtud protseduurile:
 - a) kinnitatud makseorganite, koordinatsiooniorganite ning sertifitseerimisorganite identifitseerimisandmete ülekandmise modaalsused;
 - b) vajaliku edastatava informatsiooni iseloom;

- c) paragrahvi 1 punktis c), iii) ette nähtud aruannete deposiidi ning sertifitseerimisega seotud reeglid;
- d) informatsiooni edastamise modaalsused ning tähtajad.

Artikkel 9

Ühenduse finantshuvide kaitsmine ning Ühenduse kapitali haldamisega seotud tagatised

1. Liikmesriigid:
 - a) rakendavad ühtse põllumajanduspoliitika raames kõiki seadusandlikke, määrustikujärgseid ning administratiivsätteid ning kõiki muid Ühenduse finantshuvide efektiivseks kaitsmiseks vajalikke meetmeid eesmärgiga:
 - i) tagada "FEAGA" ning "FEADER"-i poolt finantseeritavate operatsioonide tõelevastavus ning regulaarsus;
 - ii) ennetada ning jälgida ebaregulaarsusi;
 - iii) saada tagasi ebaregulaarsuste või hoolimatuse tõttu kaotatud summa
 - b) haldus-, jälgimis- ning efektiivse kontrolli süsteemi rajamine, mis sisaldaks aruandluste kontrolli ning kinnitatud makseorgani vastutava isiku allkirjal tuginevat kinnitusdeklaratsiooni.
2. Komisjon jälgib, et liikmesriigid tagaksid artikli 3 paragrahvis 1 ning artiklis 4 ette nähtud kulude legaalsuse ning regulaarsuse ja määrustikukohase finantshalduse põhimõtetele vastavuse ning rakendab sel eesmärgil järgnevaid tegevusi ja kontrole :
 - a) Tagab liikmesriikide haldussüsteemide olemasolu ning määrustikukohase funktsioneerimise, jälgimise ning kontrolli;
 - b) vähendab või peatab kõik või osad vahemaksed ning rakendab vajalikke finantskorrekture, eriti just haldus- või kontrollisüsteemide töö häirimise korral;
 - c) tagab eelfinantseeringute tagasimaksed ning rakendab vajadusel eelarverakenduste automaatset vabastust.
3. Liikmesriigid informeerivad Komisjoni paragrahvi 1 põhjal vastu võetud sätetest ning meetmetest ja, maapiirkondade arenguprogrammide puhul, vastavalt määruse (EÜ) nr .../... **artiklile 75 [maapiirkondade areng]** artiklile 75 rakendatud meetmetest artikli 41 paragrahvis 2 määratud tingimustel.

Artikkel 10

Makseorganite poolt sooritatavate maksete vastuvõetavus

Artikli 3 paragrahvis 1 ning artiklis 4 ette nähtud kulud võivad olla Ühenduse finantseeringu objektiks vaid juhul kui nende teostajaks on liikmesriikide poolt osutatud kinnitatud makseorganid.

Artikkel 11
Täismaksed Saajatele

Käesoleva reglemendi raames ette nähtud finantseeringutega või avalike finantsosalustega maapiirkondade arenguprogrammides seotud summade maksed teostatakse otse Saajale.

Osa II – FEAGA

Peatükk I
Ühenduse finantseering

Artikkel 12
Eelarve maksimum

1. FEAGA kulude iga-aastane maksimumpiir koosneb maksimumsummadest, mis on fikseeritud viimase poolt [...] (kuup.) institutsioonidevahelises leppes ette nähtud mitmeaastases finantsraamistikus, mida on vähendatud paragrahvis 2 ette nähtud summade võrra.
2. Komisjon fikseerib summad, mis antakse reglemendi (EÜ) nr 1782/2003 artikli 10 paragrahvi 2 lõike 143-viis ning 143-kuus kohaselt FEADER-i käsutusse.
3. Komisjon fikseerib paragrahvides 1 ja 2 ette nähtud andmete põhjal FEAGA kuludeks antava netosaldo.

Artikkel 13
Personali- ning administratiivkulud

Administratiiv- ning personalikuludega seotud liikmesriikide ja FEAGA konkursi alusel leitud Saajate kulutuste eest ei vastuta FEAGA, välja arvatud artikli 41 paragrahvis 2 kirjeldatud erandi puhul.

Artikkel 14
Igakuised maksed

1. Artikli 3 paragrahvis 1 kirjeldatud kulude finantseerimiseks vajalikud krediidid annab Komisjon liikmesriikide käsutusse igakuiste tagasimaksete (alljärgnevalt "igakuised maksed") näol kinnitatud makseorganite kulude põhjal määratud perioodi vältel.
2. Kuni Komisjoni poolse igakuiste maksete sooritamiseni koondab liikmesriik ise kulutusteks vajalikud vahendid vastavalt oma kinnitatud makseorganite vajadustele.

Artikkel 15
Igakuiste maksete sooritamise modaalsused

1. Komisjon sooritab oma igakuised maksed liikmesriikide kinnitatud makseorganite kulude katmiseks artiklites 30 ja 31 ette nähtud otsuste kohaselt vastava kuu jooksul.
2. Komisjon teeb oma otsuse vastavalt teostatavate maksete kohta käiva artikli 41 paragrahvis 3 ette nähtud protseduurile liikmesriigi poolse kulude deklaratsiooni ning

sellega kaasneva informatsiooni põhjal artikli 8 paragrahvi 1 kohaselt, võttes arvesse artikli 17 järgi rakendatavaid vähendusi ja peatamisi.

3. Igakuised maksed tasutakse liikmesriigile kõige hiljem kulutuste tegemise kuupäevale järgneva teise kuu kolmandaks tööpäevaks.
4. Liikmesriikide poolt 1. kuni 15. oktoobrini tehtud kulutused on seotud oktoobrikuuga. 16. kuni 31. oktoobrini tehtud kulutused on seotud novembrikuuga.
5. Komisjon võib otsustada lisamaksete või mahaarvamiste osas. Sel juhul informeeritakse sellest põllumajandusfondide komiteed järgmisel istungil.

Artikkel 16

Maksetähtaegadest kinnipidamine

Kui maksetähtajad on sätestatud Ühenduse seadusandluses, toob makseorganite poolne nende tähtaegadele üleminek kaasa Ühenduse finantseeringumaksete ebasobivuse, välja arvatud kindlaksmääratud juhtudel, tingimustel ning limiitides, mis järgivad vastavalt artikli 41 paragrahvis 2 ette nähtud protseduurile proportsionaalsuse põhimõtet.

Igal juhul ei tohi otsemaksete sooritamise kuupäev ületada vastava eelarveaasta 15. oktoobrit.

Artikkel 17

Igakuiste maksete vähendamine ning peatamine

1. Juhul kui kulutuste deklaratsioonid või artikli 15 paragrahvis 2 kirjeldatud informatsioon ei võimalda Komisjonil konstateerida, et kapitali rakendamine on vastavuses kehtivate Ühenduse reeglitega, nõuab Komisjon vastavalt liikmesriigilt edasise täpsema informatsiooni esitamist perioodi vältel, mille Komisjon fikseerib võrdeliselt probleemi tõsidusega ning mis üldreeglina ei tohi olla lühem kui kolmkümmend päeva.

Liikmesriigi poolse vastuse puudumisel Komisjoni esimeses lõigus kirjeldatud nõudele või mitterahuldavaks hinnatud või kehtiva Ühenduse seadusandluse eiramise või Ühenduse fondide kuritarvitamise konstateerimist võimaldava vastuse korral võib Komisjon vähendada või ajutiselt peatada igakuised maksed sellele liikmesriigile. Komisjon informeerib sellest liikmesriiki selgitades viimasele, et vähendusi või peatamist rakendati kooskõlas artiklites 30 ning 31 ette nähtud otsustega.

2. Juhul kui artikli 15 paragrahvis 2 kirjeldatud deklaratsioonid või informatsioon võimaldab Komisjonil konstateerida Ühenduse seadusandlusega fikseeritud finantsmaksimumi ületamist või kehtivate Ühenduse reeglite ilmselget rikkumist, võib Komisjon rakendada paragrahvi 1 teises lõigus ette nähtud vähendusi või peatamisi peale liikmesriigile omapoolsete vaatluste esitamise võimaluse andmist.
3. Vähendusi ja peatamisi rakendatakse vastavalt proportsionaalsuse põhimõttele artikli 15 paragrahvis 2 kirjeldatud igakuiseid makseid puudutava otsuse raames.

Peatükk II **Eelarvekord**

Artikkel 18

Maksimumist kinnipidamine

1. Eelarveprotseduuri ning eelarve rakendamise ühelgi hetkel ei või FEAGA kulutustega seotud krediidid ületada artikli 12 paragrahvis 3 ette nähtud netosaldot.

Kõik Komisjoni poolt esitatud või Nõukogu või Komisjoni poolt vastu võetud juriidilised aktid, mis mõjutavad FEAGA eelarvet vastavad artikli 12 paragrahvis 3 kirjeldatud netosaldole.
2. Kui Ühenduse eelarve näeb liikmesriigile finantsmaksimumi ette eurodes, makstakse vastavad kulud tagasi fikseeritud maksimumpiiri ulatuses eurodes, mida on vajadusel kohandatud võimalike määruse(EÜ) nr 1782/2003 artikli 11 rakendustega.

Riiklikud Ühenduse seadusandlusega fikseeritud otsemaksete maksimumpiire, sealhulgas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 41 paragrahvi 1 fikseeritud piire, mida on korrigeeritud sama määruse artikli 10 paragrahvi 1 protsentidega, arvestatakse finantsmaksimumideks eurodes.
4. Juhul kui Nõukogu ei ole fikseerinud määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 11 paragrahvis 1 ette nähtud kohandusi vastava aasta 30. juuniks, fikseerib need kohandused Komisjon vastavalt artikli 41 paragrahvis 3 ette nähtud protseduurile ning informeerib sellest kohe Nõukogu.

Artikkel 19

Eelarvekorra protseduur

1. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja Nõukogule N eelarveaasta projektiga samaaegselt oma prognoosid eelarveaastate N – 1 ning N + 1 kohta. Samas esitab ta ka esialgsete kavade ning tegelike kulude vaheliste erinevuste analüüsi eelarveaastate N – 2 ning N – 3 kohta.
2. Juhul kui N eelarveaasta eelarveprojekti koostamise ajal näib, et artikli 12 paragrahvis 3 ette nähtud netosaldo N eelarveaasta kohta võib saada ületatud, teeb Komisjon Nõukogule ettepaneku rakendamaks vajalikke meetmeid, täpsemalt meetmeid, mida nõuab reglemendi (EÜ) nr 1782/2003 artikli 11 paragrahvi 2 rakendamine.
3. Igal juhul kui Komisjoni hinnangu põhjal eksisteerib risk, et artikli 12 paragrahvis 3 ette nähtud netosaldo võib saada ületatud ning kui tema haldusõiguste raames ei ole võimalik rakendada piisavaid meetmeid olukorra normaliseerimiseks, teeb ta Nõukogule ettepaneku teiste antud saldo vastavuse tagamiseks rakendatavate meetmete kohta.

Nõukogu annab neile meetmetele vastavalt leppe artiklis 37 ette nähtud protseduurile oma hinnangu kahe kuu vältel peale Komisjoni ettepaneku kättesaamist. Euroopa Parlament annab oma arvamuse piisava ajavaruga, võimaldamaks Nõukogul sellega tutvuda ning teha oma otsus osutatud tähtjaks.

4. Juhul kui N eelarveaasta lõpuks ületavad liikmesriikide tagasimaksenõuded vastavalt artikli 12 paragrahvile 3 fikseeritud netosaldo või ärvardavad seda ületada, Komisjon:
- a) kaalub neid nõudeid proportsionaalselt liikmesriikide poolt esitatud nõuetega, saadavaloleva ja eelnevalt fikseeritud eelarvega ning vastava kuu maksete summaga;
 - b) otsustab kõigi liikmesriikide kohta hiljemalt järgneva aasta 28. veebruariks nende situatsiooni Ühendusepoolsete finantseeringus eelnenud eelarveaastal;
 - c) fikseerib vastavalt artikli 41 paragrahvis 3 ette nähtud protseduuri kohaselt Ühenduse finantseeringute kogusummad liikmesriikide kaupa tuginedes Ühenduse finantseeringute spetsiaalsetele määradele igakuiste maksetena väljastatava eelarvelimiidi piires;
 - d) tasub hiljemalt igakuiste maksete raames N + 1 aasta märtsikuu makse raames võimalikud liikmesriikide vahelised kompensatsioonid.

Artikkel 20 *Hoiatusüsteem*

Kindlustamaks, et eelarve maksimumpiiri ei ületata, rakendab Komisjon hoiatusüsteemi ning igakuist FEAGA kulude jälgimist.

Enne iga eelarveaasta algust määrab Komisjon sel eesmärgil kindlaks igakuiste kulutuste üldjooned tuginedes selles vajaduse korral igakuistele keskmistele kuludele kolme eelnenud aasta vältel.

Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ning Nõukogule igakuise aruande, milles uurib kulutuste arengut võrreldes nende üldjoontega ning mis sisaldab hinnangut käimasoleva eelarveaasta prognoositavatele arengutele.

Artikkel 21 *Valuutade vahetuskursid*

1. Kui Komisjon võtab vastu eelarveprojekti või eelarveprojekti põllumajanduskulutusi puudutava paranduse, kasutab ta FEAGA eelarve prognooside loomiseks euro ja USA dollari keskmist vahetuskurssi turul möödunud trimestri jooksul, mis lõppes vähemalt kakskümmend päeva enne Komisjoni poolset eelarvedokumendi vastuvõtmist.
2. Kui Komisjon võtab vastu parandatud eelarveprojekti lisa või viimase paranduse, siis, juhul kui need dokumendid sisaldavad artikli 3 paragrahvi 1 punktides a) ja b) ette nähtud tegevusi, kasutab ta :
 - a) ühest küljest euro ja USA dollari vahelist reaalselt turul kehtinud keskmist vahetuskurssi alates möödunud eelarveaasta 1. augustist kuni viimase trimestri lõpuni, mis lõppes vähemalt kakskümmend päeva enne Komisjonipoolset eelarvedokumendi vastuvõtmist ning hiljemalt jooksva eelarveaasta 31. juulil;
 - b) teisest küljest ülejäänud eelarveaasta prognoosina nimetatud viimase vähemalt kakskümmend päeva enne Komisjonipoolset eelarvedokumendi vastuvõtmist lõppenud trimestri keskmist vahetuskurssi.

Osa III – FEADER

Peatükk 1 Finantseerimismeetod

Artikkel 22 *FEADER-i finantsosalus*

FEADER-i finantsosalus maapiirkondade arengu programmide kulutustes otsustatakse iga programmi jaoks määruse (EÜ) nr ... **[maapiirkondade areng] artikli 70 paragrahvis 1** määratud maksimumpiiri limiitides eraldi ning sellele lisanduvad Komisjoni poolt käesoleva reglemendi artikli 12 paragrahvis 2 fikseeritud summad.

Käesoleva reglemendi raames finantseeritavad kulutused ei tohi olla ühegi teise Ühenduse eelarve raames tehtava finantseeringu objektiks.

Artikkel 23 *Eelarve rakendused*

Ühenduse maapiirkondade arenguga seotud eelarverakendusi (alljärgnevalt "eelarverakendused") kehtestatakse aastaste perioodidena 2007. aasta 1. jaanuari ning 2013. aasta 31. detsembri vahel.

Komisjoni reglemendi (EÜ) nr ... **[maapiirkondade areng] artikli 17 paragrahvi 4** kohaselt vastu võetud otsus, mis kiidab heaks maapiirkondade arengu programmid, vajab ka määruse (EÜ) nr 1605/2002 artikli 75 paragrahvi 2 mõistes finantseerimisotsust ning loob peale vastava Liikmesriigi teavitamist viimase reglemendi mõistes juriidilise kohustuse.

Iga programmi puhul järgib esimest perioodi puudutav eelarveosa Komisjonipoolset programmikinnitust. Hilisemate perioodidega seotud eelarveosad väljastab Komisjon esimeses paragrahvis kirjeldatud otsuse põhjal enne iga aasta 1. maid.

2. peatükk Finantsjuhtimine

Artikkel 24 *Ühtsed sätted maksete kohta*

1. Komisjoni FEADER osaluse makse teostatakse vastavalt eelarvekohustustele. See teostatakse liikmesriigi poolt vastava maaelu arengu programmi jaoks nimetatud volitatud makseorganismi kasuks.
2. Artiklis 4 käsitletud kulutuste katmiseks vajalikud vahendid antakse komisjoni poolt liikmesriikide käsutusse ettemakse, vahemakse või lõppmakse vormis. Need väljamaksed tehakse artiklites 25–28 sätestatud tingimustel.
3. Maksed kuuluvad kõige vanema avatud eelarvekohustuse juurde.
4. Ettemaksete ja vahemaksete kogusumma ulatub maksimaalselt 95%-ni FEADER osalusest iga maaelu arengu programmi puhul.

Artikkel 25

Ettemaksete teostamise tingimused

1. Komisjon teostab maaelu arengu programmi vastuvõtmise järel, vastavalt määruse (EÜ) nr ... [maapiirkondade areng] artikli 17 lõikele 4 ühekordse ettemakse vastava arenguprogrammi jaoks liikmesriigi poolt nimetatud volitatud makseorganismile. See ettemakse moodustab 7% FEADER osalusest vastavas programmis. Selle võib jaotada kahe eelarveaasta peale, vastavalt eelarvelistele võimalustele.
2. Kogu ettemakstud toetussumma makstakse volitatud makseorganismi poolt komisjonile tagasi, kui maaelu arengu programmi raames ei saadeta ühtegi maksetaotlust kahekümne nelja kuu jooksul alates ettemakse esimese osa väljamaksmisest.
3. Ettemakse toodetud intressid kuuluvad vastava maaelu arengu programmi juurde ja arvestatakse avalikest kulutustest kulude lõppdeklaratsioonis maha.
4. Ettemaksuna makstud summa auditeeritakse maaelu arengu programmi lõpetamisel.

Artikkel 26

Vahemaksete teostamise tingimused

1. Vahemaksed teostatakse iga maaelu arengu programmi tasandil. Need arvutatakse, rakendades igale prioriteetsele teljele kinnitatud kaasfinantseerimise määra avalikes kulutustes.
2. Komisjon teostab vahemakseid vastavalt eelarvevõimalustele, et hüvitada volitatud makseorganismide tehtud kulutusi programmi elluviimiseks.
3. Iga vahemakse teostatakse komisjoni poolt järgides järgmisi tingimusi:
 - a) tõendatud kulude deklaratsiooni ja maksetaotluse esitamine komisjonile volitatud makseorganismi poolt, vastavalt artikli 8 lõike 1 punktile c);
 - b) FEADER osaluse igale prioriteetsele teljele kogu vastava programmiga kaetud perioodi tarbeks omistatud kogusumma järgimine;
 - c) nõutud viimase tegevuse aastaaruande esitamine komisjonile haldusorgani poolt määruse (EÜ) nr ... [maapiirkondade areng] artiklis 86 sätestatud tähtajaks.
4. Komisjon teavitab volitatud makseorganismi võimalikult kiiresti, kui mõni lõikes 3 sätestatud tingimus ei ole täidetud ja kui maksetaotlus ei ole seetõttu vastuvõetav.
5. Komisjon teostab vahemakse hiljemalt kahe kuu jooksul alates lõikes 3 sätestatud tingimustele vastava maksetaotluse registreerimisest.
6. Volitatud makseorganismid jälgivad, et maapiirkondade arengu programmide vahemaksete taotlused esitatakse komisjonile grupeeritult, võimaluse korral kolm korda aastas. Need maksetaotlused katavad volitatud makseorganismi poolt kuni maksetaotluse esitamisele eelneva kuu lõpuni tehtud kulutused, mis ei ole kaetud varasemate taotlustega.

Vahemaksete taotlused kulutuste kohta, mis on tehtud peale 16. oktoobrit, kuuluvad väljamaksmisele järgmisel eelarveaastal.

7. Vahemaksed teostab komisjon, ilma et see piiraks artiklites 30 ja 31 sätestatud otsuste rakendamist, referentsperioodi jooksul liikmesriikide volitatud makseorganismide poolt tehtud kulutuste eest.
8. Maksetaotluse registreerimise tähtajad on kinnitatud kooskõlas artikli 41 lõikes 2 sätestatud protseduuriga.

Artikkel 27

Vahemaksete peatamine ja vähendamine

1. Vahemaksed teostab Komisjon, määruse (EÜ) nr 1605/2002 artiklis 81 sätestatud tingimustel, kuludeklaratsioonide ja liikmesriikide poolt edastatud finantsinformatsiooni alusel.
2. Kui kuludeklaratsioonid või liikmesriigi poolt edastatud informatsioon ei võimalda komisjonil veenduda, et põhikulutuste deklaratsioon vastab kohaldatavatele ühenduse normidele, palub komisjon vastaval liikmesriigil anda lisainformatsiooni tähtjaks, mis kinnitatakse sõltuvalt probleemi tõsidusest ja mis üldjuhul ei või olla alla kolmekümne päeva.
3. Kui liikmesriik ei vasta lõikes 2 sätestatud komisjoni taotlusele, või kui vastus on ebapiisav või viitab korralduste mittetäitmisele või ühenduse vahendite kuritarvitamisele, võib komisjon ajutiselt vähendada või peatada vahemaksed liikmesriigile. Ta teavitab sellest liikmesriiki täpsustades, et need vähendamised või katkestused teostatakse, ilma et see piiraks artiklites 30 ja 31 sätestatud otsuste rakendamist.
4. Komisjon peatab maksed või kohaldab artiklis 26 sätestatud vahemaksete vähendamist ja järgib proportsionaalsuse põhimõtet.

Artikkel 28

Lõppmakse väljamaksmise ja programmi lõpetamise tingimused

1. Lõppmakse teostab Komisjon vastavalt eelarvevõimalustele, pärast määruse [***maapiirkondade areng***] artiklis 86 sätestatud programmi teostamise lõppaurande kättesaamist, vastava telje kaasfinantseerimise määra, vastava maaelu arenguprogrammi teostamise viimase eelarveaasta arvete ja asjakohase auditi otsuse alusel. Need arved esitatakse komisjonile hiljemalt 30. juuniks 2016, ja nad puudutavad volitatud makseorganismi poolt kuni 31. detsembrini 2015 tehtud kulutusi.
2. Lõppmakse teostatakse hiljemalt kuus kuud pärast lõikes 1 nimetatud informatsiooni ja dokumentide kättesaamist. Pärast lõppmakse teostamist allesjäävad kohustused arveldatakse komisjoni poolt hiljemalt kuue kuu jooksul, ilma et see piiraks artikli 29 lõike 6 kohaldamist.

3. Kui komisjonile ei esitata hiljemalt 30. juuniks 2016 viimast tegevuse aastaaruannet ja programmi teostamise viimase aasta arvete kontrollimiseks vajalikke dokumente, kaasneb sellega lõppmakse automaatne tasaarveldus kooskõlas artikliga 29.

Artikkel 29

Automaatne tasaarveldus

1. Maapiirkonna arengu programmi tarbeks mõeldud eelarvekohustuse osa, mida ei ole kasutatud ettemakseks või vahemakseks või mille kohta ei ole Komisjonile hiljemalt teise eelarvekohustuse aastale järgneva aasta 31. detsembriks esitatud ühtegi artikli 26 lõikele 3 vastavat maksetaotlust, vabastatakse komisjoni poolt automaatselt.
2. Eelarvekohustuste 31. detsembril 2015 veel avatud osa, mille kohta ei ole esitatud ühtegi maksetaotlust hiljemalt 30. juuniks 2016, vabastatakse automaatselt.
3. Kui abi või abirežiimi lubamiseks on vajalik komisjoni otsus pärast maapiirkonna arengu programmi heakskiitmise otsust, arvestatakse automaatse tasaarvelduse tähtaega nimetatud hilisema otsuse kuupäevast. Sellest pikendusest sõltuvad summad kehtestatakse liikmesriigi poolt edastatud maksegraafiku alusel.
4. Edasilükkava mõjuga kohtuprotsessi või halduskaebuse korral on lõigetes 1 ja 2 sätestatud tähtaeg, mille lõppemise järel on võimalik automaatne tasaarveldus, nimetatud protsessi või halduskaebuse kestuse ajaks katkestatud asjaomastele tehingutele vastava summa ulatuses, tingimusel, et komisjon saab liikmesriigilt põhjendatud teatise hiljemalt aasta N+2 31. detsembriks.
5. Automaatselt vabastatud summade arvestusse ei lähe:
 - a) eelarvekohustuse osa, mille kohta on esitatud maksetaotlus, kuid mille hüvitamine on Komisjoni poolt N+2 aasta 31. detsembril vähendatud või peatatud;
 - b) eelarvekohustuste osa, mida makseorganism ei ole saanud maksta väeramatu jõu tõttu, ja millel on tõsised tagajärjed maapiirkonna arengu programmi teostamisele. Valitsused, kes mainivad väeramatu jõudu, peavad tõestama selle otseseid tagajärgi programmi osalisele või täielikule teostamisele.
6. Komisjon teavitab vajalikul ajal liikmesriiki ja asjaomaseid asutusi ohust, et rakendatakse automaatset tasaarveldust. Komisjon teavitab liikmesriiki ja asjaomaseid asutusi tema valduses olevast infost tuleneva automaatse tasaarvelduse summast. Liikmesriigil on kaks kuud arvates selle teabe kättesaamisest, et anda oma nõusolek kõnealuse summa kohta või esitada oma märkused. Komisjon teostab automaatse tasaarvelduse hiljemalt üheksa kuud pärast lõigetes 1–4 sätestatud tähtaegade möödumist.
7. Automaatse tasaarvelduse korral vähendatakse FEADER osalust asjaomases maapiirkonna arengu programmis vastava aasta osas automaatse tasaarvelduse summa võrra. Liikmesriik koostab ülevaadatud finantseerimisplaani, et jaotada vähendatud toetussumma programmi eri telgede vahel. Vastasel korral vähendab komisjon proportsionaalselt igale teljele omistatud summat.

8. Kui käesolev määrus jõustub pärast 1. jaanuarit 2007, pikendatakse lõikes 1 sätestatud tähtaega, mille lõppedes võib teostada automaatse tasaarvelduse, esimese tasaarvelduse osas 1. jaanuari 2007 ja vastava maapiirkonna arengu programmi komisjonis vastuvõtmise kuupäeva vahele jäävate kuude arvu võrra, kooskõlas määruse (EÜ) nr ... [maapiirkondade areng] artikli 17 lõikega 4.

Osa IV

Arvete kontrollimine ja järelevalve Komisjoni poolt

1. peatükk

Kontrollimine

Artikkel 30

Raamatupidamise kontrollimine

1. Enne vastavale majanduseaastale järgneva aasta 30. aprilli teeb komisjon otsuse volitatud makseorganismide arvete kontrollimise kohta kooskõlas artikli 41 lõikes 3 sätestatud protseduuriga, artikli 8 lõike 1 punkti c) iii) kohaselt edastatud informatsiooni alusel.
2. Arvete kontrollimise otsus katab aasta jooksul esitatud arvete täielikkuse, täpsuse ja tõepärasuse. Otsus tehakse ilma, et see piiraks vastavalt artiklile 31 tehtud varasemaid otsuseid.

Artikkel 31

Vastavuse kontroll

1. Komisjon teeb otsuse summade kohta, mis tuleb eemaldada ühenduse finantseerimisest, kui ta tuvastab, et artikli 3 lõikes 1 ja artiklis 4 nimetatud kulutused ei ole tehtud kooskõlas ühenduse reeglitega.
2. Komisjon hindab kõrvaldatavaid summasid eriti arvestades tuvastatud mittevastavuse tähtsust. Komisjon võtab arvesse rikkumise olemust ja tõsidust, samuti ühendusele tekitatud rahalist kahju.
3. Enne iga finantseeringust keeldumise otsust teavitatakse kirjalikult komisjoni kontrolli tulemustest ja asjaomase liikmesriigi vastustest, mille tulemusena püüavad osapooled jõuda kokkuleppele rakendatavate meetmete osas.

Kokkuleppe ebaõnnestumise korral võib liikmesriik taotleda neljakuulise lepitusprotseduuri avamist, mille tulemuste põhjal koostatud aruanne edastatakse komisjonile, kes vaatab selle läbi enne võimaliku finantseerimisest keeldumise otsuse väljakuulutamist.

4. Finantseerimisest keeldumine ei saa puudutada:
 - a) artikli 3 lõikes 1 sätestatud kulutusi, mis teostati enam kui kolmkümmend kuus kuud enne komisjoni kirjalikku teadet asjaomasele liikmesriigile kontrolli tulemuste kohta;
 - b) mitmeaastaseid meetmeid puudutavad kulutused, mis on osa artikli 3 lõikes 1 sätestatud kulutustest, mille puhul viimane kohustus kasusaajale tekkis enam

kui kolmkümmend kuus kuud enne komisjoni kirjalikku teadet asjaomasele liikmesriigile kontrolli tulemuste kohta;

- c) artiklis 4 sätestatud programme puudutavad kulutused, mille lõppmakse teostati enam kui kolmkümmend kuus kuud enne komisjoni kirjalikku teadet asjaomasele liikmesriigile kontrolli tulemuste kohta;

5. Lõige 4 ei ole kohaldatav finantstagajärgedele:

- a) mis tulenevad artiklite 32 ja 33 sätestatud ebareeglipärasustest;
- b) mis on seotud riiklike abidega või rikkumistega, mille kohta on alustatud lepingu artiklis 88 või 226 sätestatud protseduuri.

2. peatükk **Ebareeglipärasused**

Artikkel 32 *FEAGA erisätted*

1. Ebareeglipärasuste või tegematajätmistele tulemusena kogutud summad ja nende juurde kuuluvad intressid makstakse välja makseorganismidele ja kantakse nende poolt FEAGA tulude hulka, vastavalt nende reaalse sissekassseerimise kuule.
2. Maksmisel ühenduse eelarvesse võib liikmesriik kinni pidada 20% lõikes 1 nimetatud kogutud summadest sissenõudmiskulude hüvituseks, välja arvatud summade puhul, mis tulenevad asjaomase liikmesriigi valitsusele või teistele organitele süüks pandavatest ebareeglipärasustest või tegematajätmistest.
3. Artikli 8 lõike 1 punktis c), iii) sätestatud aastaste arvete üleandmise puhul edastavad liikmesriigid komisjonile ülevaate ebareeglipärasuste tagajärjel algatatud tagasivõtmisprotseduuride seisukorrast, jagades veel mitte tagasisaadud summad haldus- ja/või kohtuprotsessi järgi ja ebareeglipärasuse esmakordse administratiivse või kohtuliku tuvastamise aasta järgi.

Liikmesriigid annavad komisjoni käsutusse individuaalsete tagasisaamisprotseduuride detailse ülevaate, samuti ülevaate individuaalsetest veel tagasisaamata summadest.
4. Pärast artikli 31 lõikes 3 sätestatud protseduuri läbiviimist võib komisjon teha otsuse kanda tagasisaadavad summad liikmesriigi vastutuse alla:
 - a) kui liikmesriik ei ole alustanud kõiki riiklikus ja ühenduse seadusandluses ettenähtud haldus- või kohtulikke protseduure tagasisaamiseks ebareeglipärasuse esmakordsele administratiivsele või kohtulikule tuvastamisele järgneval aastal;
 - b) kui administratiivse või kohtuliku tuvastamise esmakordset akti ei koostatud, või kui see koostati hilinemisega, mis võib kahjustada tagasisaamist, või kui ebareeglipärasust ei lisatud käesoleva artikli lõike 3 esimeses lõigus sätestatud seisukorra ülevaatesse esmakordse administratiivse või kohtuliku tuvastamise aastal.

5. Kui sissenõudmine ei toimunud nelja aasta jooksul pärast nelja aastat arvestades esmakordsest administratiivsest või kohtulikust tuvastamisest, või pärast kuut aastat, kui sissenõudmine toimub riikliku kohtu kaudu, kantakse sissenõudmise puudumise rahalised tagajärjed 50% osas asjaomase liikmesriigi ja 50% osas ühenduse eelarvest, pärast lõikes 2 sätestatud kinnipidamise rakendamist.

Asjaomane liikmesriik toob lõike 3 esimeses lõigus sätestatud seisukorra ülevaates eraldi välja summad, mille osas ei teostatud sissenõudmist käesoleva lõike esimeses lõigus sätestatud tähtjaks.

Kooskõlas esimese lõiguga on sissenõudmise puudumisest tuleneva finantskohustuse jagamine ei piira asjaomase liikmesriigi kohustust viia läbi sissenõudmisprotseduurid, vastavalt käesoleva määruse artikli 9 lõikele 1. nii kogutud summad kantakse 50% ulatuses FEAGA arvele.

Kui sissenõudmisprotseduuri raames tuvastatakse lõplikku laadi administratiivse või kohtuliku aktiga, deklareerib asjaomane liikmesriik FEAGA'le kulutusena tema poolt kooskõlas esimese lõiguga kantud rahaline koormus.

6. Nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel võivad liikmesriigid otsustada sissenõudmist mitte läbi viia. Sellise otsuse võib teha vaid järgmistel juhtudel:
- a) kui sissenõudmise ettenähtavad kulud on suuremad kui sissenõutav summa;
 - b) kui sissenõudmine osutub võimatuks võlgniku või ebareeglipärasuse eest juriidiliselt vastutavate isikute asjaomase liikmesriigi seadusandluse kohaselt tuvastatud ja kinnitatud maksejõuetuse tõttu.

Asjaomane liikmesriik toob artikli 3 esimeses lõigus sätestatud ülevaates eraldi välja summad, mille osas ta otsustas sissenõudmisprotseduuri mitte alustada, ning oma otsuse põhjenduse.

7. Lõike 5 rakendamisest tulenevad liikmesriigi kanda olevad finantstagajärjed tuuakse liikmesriigi poolt välja igaaastastes arvetes, mis esitatakse Komisjonile kooskõlas artikli 8 lõike 1 punktiga c), iii). Komisjon kontrollib selle korrektset kohaldamist ja teostab vajadusel nõutavad kohandused artikli 30 lõikes 1 sätestatud otsuse vastuvõtmisel.
8. Pärast artikli 31 lõikes 3 sätestatud protseduuri läbiviimist võib Komisjon teha otsuse ühenduse eelarvesse pandud summade kõrvaldamise kohta ühenduse finantseerimisest järgmistel juhtudel:
- a) kohaldades käesoleva artikli lõikeid 5 ja 6, kui ta tuvastab, et ebareeglipärasused või sissenõudmise puudumine tulenevad liikmesriigi valitsusele, teenistusele või asutusele süüks pandavast ebareeglipärasusest või tegematajätmisest;
 - b) kohaldades käesoleva artikli lõiget 6, kui tema hinnangul ei ole liikmesriigi põhjendus piisav, õigustamaks tema otsust peatada sissenõudmisprotseduur.

Artikkel 33
« FEADER » erisätted

1. Liikmesriigid teostavad maapiirkondade arengu projektides või programmides tuvastatud ebareeglipärasuste ja tegematajätmistele rahalist korrigeerimist vastava ühenduse finantseeringu täieliku või osalise lõpetamise kaudu. Liikmesriigid võtavad arvesse tuvastatud ebareeglipärasuste laadi ja tõsidust, samuti rahalise kaotuse taset FEADER'ile.
2. Kui ühenduse fondid on juba kasusaajale väljamakse teinud, tagastatakse see volitatud makseorganismi kaudu vastavalt tema oma sissenõudmisprotseduuridele ja kasutatakse uuesti kooskõlas lõike 3 punktiga c).
3. Finantskorrekatuur ja fondide taaskasutamine viiakse läbi liikmesriikide poolt, järgides järgmisi tingimusi:
 - a) kui ebareeglipärasused tuvastatakse, laiendavad liikmesriigid oma uuringuid, et katta kõik projektid, mida need ebareeglipärasused puudutada võivad,
 - b) liikmesriigid teavitavad korrektaurist vastava programmi administraatorit,
 - c) ühenduse finantseeringust eemaldatud summad ja tagasinõutud summad ning nende juurde kuuluvad intressid kasutatakse uuesti volitatud makseorganismi poolt. Siiski saab liikmesriik ühenduse eemaldatud fonde ja tagasinõutud summasid kasutada vaid sama maapiirkonna arengu programmi raames ette nähtud projekti jaoks ja tingimusel, et neid summasid ei omistata uuesti projektidele, mille suhtes viidi läbi finantskorrekatuur.
4. Artikli 8 lõike 1 punktis c), iii) sätestatud aastaste arvete üleandmisel edastavad liikmesriigid komisjonile ülevaate ebareeglipärasuste tagajärjel algatatud sissenõudmisprotseduuride seisukorrast, jagades veel mitte tagasisaadud summad haldus- ja/või kohtuprotsessi järgi ja ebareeglipärasuse esmakordse administratiivse või kohtuliku tuvastamise aasta järgi.

Nad teavitavad komisjoni sellest, mil viisil on nad otsustanud või kavatsevad tühistatud fonde taaskasutada, ja kuidas sellisel juhul muuta asjaomase maapiirkonna arengu programmi finantseerimisplaani.
5. Pärast artikli 31 lõikes 3 sätestatud protseduuri läbiviimist võib komisjon teha otsuse kanda tagasisaadavad summad liikmesriigi vastutuse alla:
 - a) kui liikmesriik ei ole alustanud kõiki riiklikus ja ühenduse seadusandluses ettenähtud haldus- või kohtulikke protseduure kasusaajale makstud summade tagasisaamiseks;
 - b) kui liikmesriik ei ole täitnud oma lõike 2 punktides a) ja c) sätestatud kohustusi.
6. Kui lõikes 2 sätestatud sissenõudmine viidi läbi pärast maapiirkonna arengu programmi lõpetamist, maksab liikmesriik tagasisaadud summa ühenduse eelarvesse.
7. Liikmesriik võib teha otsuse sissenõudmisprotseduuri peatamise kohta pärast maapiirkonna arengu programmi lõpetamist artikli 32 lõikes 6 sätestatud tingimustel.

8. Kui sissenõudmine ei toimunud nelja aasta jooksul pärast nelja aastat arvestades esmakordsest administratiivsest või kohtulikust tuvastamisest, või pärast kuut aastat, kui sissenõudmine toimub riikliku kohtu kaudu, kantakse sissenõudmise puudumise rahalised tagajärjed 50% osas asjaomase liikmesriigi ja 50% osas ühenduse eelarvest, pärast lõikes 2 sätestatud kinnipidamise rakendamist.
9. Lõikes 8 nimetatud juhul makstakse liikmesriigi poolt kantav 50% summast viimase poolt ühenduse eelarvesse.
10. Kui komisjon teostab finantskorrektuuri, ei piira see liikmesriigi kohustust sisse nõuda tema oma finantsosaluse raames makstud summad, kooskõlas nõukogu määruse (EÜ) nr 659/1999⁹ artikliga 14.

Artikkel 34

Liikmesriikidest tulenevad sihtotstarbelised tulud

1. Sihtotstarbeliste tuludena määruse (EÜ) nr 1605/2002 artikli 18 tähenduses loetakse:
 - a) summad, mis artiklite 31, 32 ja 33 kohaldamise tulemusena tuleb maksta ühenduse eelarvesse, kaasa arvatud nende juurde kuuluvad intressid,
 - b) summad, mis saadakse või saadakse tagasi nõukogu määruse (EÜ) nr 1788/2003¹⁰ kohaldamise tulemusena.
2. Lõike 1 punktides a) ja b) nimetatud summad makstakse ühenduse eelarvesse ja taaskasutamise korral võib neid kasutada ainult vastavalt kas FEAGA või FEADER kulutuste finantseerimiseks.

Artikkel 35

Administratiivse tuvastamise määratlus

Käesoleva peatüki tähenduses on administratiivne või kohtulik tuvastamine esimene kirjalik hinnang, isegi ainult siseseks kasutamiseks, pädevalt haldus- või kohtuvõimu organilt, milles konkreetsete faktide põhjal järeldatakse ebreegliparasuse olemasolu, ilma et see piiraks võimalust see järeldus hiljem üle vaadata või see haldus- või kohtuprotsessi arengu tulemusena tagasi võtta.

3. peatükk

Komisjoni järelevalve

Artikkel 36

Juurdepääs informatsioonile

1. Liikmesriigid hoiavad komisjonile kättesaadavana kogu informatsiooni, mis on vajalik FEAGA ja FEADER'i heaks toimimiseks, ja võtavad kõik vajalikud meetmed lihtsustamiseks kontrolli, mida komisjon peab vajalikuks ühenduse finantseerimise juhtimise raames läbi viia, kaasa arvatud kohapealne kontroll.

⁹ EÜT L 83, 27.3.1999, lk 1.

¹⁰ EÜT L 270, 21.10.2003, lk 123.

2. Liikmesriigid edastavad komisjoni taotlusel ühenduse aktide kohaldamiseks vastuvõetud seadusesätted ja haldusmäärused, mis on seotud ühtse põllumajanduspoliitikaga, kui need aktid toovad kaasa finantsilise mõju FEAGA'le või FEADER'ile.
3. Liikmesriigid annavad komisjoni käsutusse kogu informatsiooni tuvastatud ebareeglipärasuste kohta, kooskõlas artiklitega 32 ja 33, ning informatsiooni nimetatud ebareeglipärasuste tõttu põhjendamatult makstud summade tagasinõudmiseks ettevõetud tegevuste kohta.

Artikkel 37
Kohapealne kontroll

1. Ilma et see piiraks liikmesriikide poolt vastavalt riiklikele seadusesätetele ja haldusmäärustele ja lepingu artiklile 248 teostatud kontrolli ja kõigi lepingu artikli 279 alusel loodud kontrolliorganite teostatud kontrolli, võib Komisjon läbi viia kohapealset kontrolli, et kontrollida eelkõige:
 - a) halduspraktikate vastavust ühenduse reeglitele;
 - b) vajalike tõendavate dokumentide olemasolu ja nende vastavust FEAGA või FEADER'i finantseeritud projektidele;
 - c) FEAGA või FEADER'i finantseeritud projektide läbiviimise ja kontrollimise tingimusi.

Komisjon poolt kohapealset kontrolli teostama volitatud isikutel või Komisjoni ametnikel, kes tegutsevad neile antud volituste raamides, on juurdepääs raamatutele ja kõigile teistele dokumentidele, kaasa arvatud elektroonilisel andmekandjal koostatud või säilitatud andmed, mis on seotud FEAGA või FEADER'i finantseeritud kulutustega.

2. Komisjon teavitab vajalikul ajal enne inspeksiooni asjaomast liikmesriiki või liikmesriike, kelle territooriumil peab inspeksioon toimuma. Asjaomase liikmesriigi ametnikud võivad selles kontrollis osaleda.

Komisjoni taotlusel ja liikmesriigi nõusolekul viiakse liikmesriigi pädevate asutuste poolt läbi täiendavad kontrollid või uuringud käesolevas määruses sätestatud tehingute kohta. Komisjoni ametnikud või tema volitatud esindajad võivad neis osaleda.

Nende kontrollide parendamiseks võib komisjon, asjaomaste liikmesriikide nõusolekul, kaasata nimetatud liikmesriikide riigiasutused teatud kontrolli või uuringu teostamisse.

Osa V Ülemineku- ja lõppsätted

Artikkel 38

EPATF Tagatisrahastu kulutused, välja arvatud kulutused maapiirkondade arengule

1. Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi (EPATF) tagatisrahastu finantseerib liikmesriikide tehtud kulutusi kooskõlas määruse (EÜ) nr 1258/1999 artiklile 2 ja artikli 3 lõigetele 2 ja 3, kuni 15. oktoobrini 2006.
2. Liikmesriikide poolt alates 16. oktoobrist 2006. a tehtud kulutused finantseeritakse vastavalt käesolevas määruses kehtestatud reeglitega.

Artikkel 39

EPATF Tagatisrahastu kulutused maapiirkondade arengule

1. Liikmesriikidele, Euroopa Liidu liikmetele alates 1. maist 2004, on ajavahemiku 2000–2006 maapiirkondade arengu programmidele, mida rahastatakse EPATF Tagatisrahastu poolt kohaldatavad järgmised reeglid, kooskõlas artikli 3 lõikega 1:
 - a) maksed kasusaajatele peatuvad hiljemalt 15. oktoobril 2006 ja liikmesriikide nendega seotud kulutused hüvitatakse neile hiljemalt vastavalt 2006. aasta oktoobrikuu kulutuste deklaratsioonile.
 - b) liikmesriikidele programmide teostamiseks kooskõlas määruse (EÜ) nr 1258/1999 artikli 5 lõike 1 teise lõiguga tehtud ettemaksud kogutakse komisjoni poolt tagasi hiljemalt 15. oktoobril 2006.
 - c) sõltumata määruse (EÜ) nr .../... **[maapiirkondade areng] artikli 72 lõikest 1** ja liikmesriikide taotlusel arvestatakse volitatud makseorganismide poolt 16. oktoobri ja 31. detsembri 2006. a vahel tehtud kulutused maapiirkonna arengu meetmetele FEADER eelarvesse ajavahemiku 2007–2013 maapiirkondade arengu programmi raames.
 - d) 1. jaanuaril 2007 liikmesriigi kasutuses olevaid finantsressursse, vabatahtlikult läbiviidud maksesummade vähendamise tagajärjel, kooskõlas määruse (EÜ) nr 1259/1999 artiklitele 4 ja 5 ja meetmetele lihtsustamaks üleminekut sellelt määruselt määruse (EÜ) nr 1782/2003 sätetele, vastavalt määruse (EÜ) nr 1782/1999 artiklile 155; võib see liikmesriik kasutada käesoleva määruse artiklis 4 osutatud maapiirkondade arengu meetmete finantseerimiseks.
 - e) kui liikmesriigid ei kasuta lõikes 4 osutatud finantsressursse tähtaja jooksul, mis määratakse kindlaks vastavalt artikli 41 lõikes 2 sätestatud protseduurile, makstakse vastavad summad tagasi FEAGA eelarvesse hiljemalt 31. detsembriks 2009.
2. Liikmesriikide puhul, kes ühinesid Euroopa Liiduga 1. mail 2004, teostatakse kooskõlas artikli 3 lõikega 1 omistatud summade osas maapiirkondade arengu finantseerimiseks, mille kohta komisjon on otsuse teinud vahemikus 1. jaanuar 2004 ja 31. detsember 2006, ja mille kohta ei ole komisjonile esitatud sekkumiste sulgemiseks vajalikke dokumente lõpparuande esitamise tähtajaks, automaatne tasaarveldus hiljemalt 31. detsembril 2010, ja liikmesriigid peavad põhjendamatult saadud summad tagasi maksma.

Artikkel 40
EPATF Arendusrahastu kulutused

1. EPATF Arendusrahastu poolt maapiirkondade arengutegevuste finantseerimiseks eraldatud summade osas, mille kohta Komisjon on otsuse teinud vahemikus 1. jaanuar 2000 ja 31. detsember 2006, ja mille kohta ei ole Komisjonile esitatud sekkumiste sulgemiseks vajalikke dokumente lõpparuande esitamise tähtjaks, teostatakse automaatne tasaarveldus komisjoni poolt hiljemalt 31. detsembril 2010, ja liikmesriigid peavad põhjendamatult saadud summad tagasi maksma. Sekkumise lõpetamiseks vajalikud dokumendid on lõppmakse taotlus, tegevuse lõpparuanne ja juhtimisasutusest sõltumatu isiku või asutuse koostatud deklaratsioon.
2. Lõikes 1 ettenähtus automaatse tasaarvelduse summast on välja arvatud summad, mis vastavad tehingutele või programmidele mille kohta on riikliku seadusandluse kohaldamise tulemusel algatatud edasilükkava mõjuga kohtulik või haldusprotseduur.

Artikkel 41
Fondide komitee

1. Komisjoni abistab Põllumajandusfondide komitee, (edaspidi „komitee“).
2. Juhtudel, kui viidatakse käesolevale lõikele, on kohaldatavad otsuse 1999/468/EÜ artiklid 4 ja 7.

Otsuse 1999/468/EÜ artikli 4 lõikes 3 sätestatud ajavahemikuks määratakse üks kuu.
3. Juhtudel, kui viidatakse käesolevale lõikele, on kohaldatavad otsuse 1999/468/EÜ artiklid 3 ja 7.
4. Komitee võtab vastu oma kodukorra.

Artikkel 42
Rakendussätted

Käesoleva määruse rakendussätted kehtestab komisjon kooskõlas artikli 41 lõikes 2 sätestatud protseduuriga.

Artikkel 43
Igaaastane finantsaruanne

Enne igale eelarveaastale järgneva aasta esimest septembrit koostab Komisjon finantsaruande FEAGA ja FEADER'i juhtimisest möödunud eelarveaasta jooksul.

Artikkel 44
Konfidentsiaalsus

Liikmesriigid ja komisjon võtavad kasutusele kõik vajalikud meetmed tagamaks käesoleva määruse kohaldamise tulemusena järelevalve tegevuse ja arvete kontrolli teostamise raames edastatud ja saadud informatsiooni konfidentsiaalsus.

Sellele informatsioonile on kohaldatavad nõukogu määruse (Euratom, EÜ) nr 2185/96¹¹ artikli 8 sätted.

Artikkel 45
Euro kasutamine

Summad komisjoni otsuses, millega võetakse vastu maapiirkondade arengu programmid kooskõlas määruse (EÜ) nr .../... [maapiirkondade areng] artikli 17 lõikega 4, Komisjoni maksekohustuste summad ning tõendatud või kinnitatud kulutuste summad ja liikmesriikide maksetaotlused on väljendatud ja välja makstud eurodes, kooskõlas artikli 41 lõikes 2 sätestatud protseduuriga.

Artikkel 46
Määruse (EMÜ) nr 595/91 muutmine

Määrust (EMÜ) nr 595/91 muudetakse järgmiselt:

- a) artikkel 5, lõige 2 kõrvaldatakse;
- b) artikkel 7, lõige 1 kõrvaldatakse.

Artikkel 47
Tühistamine

1. Määrus nr 25, määrus (EÜ) nr 723/97 ja määrus (EÜ) nr 1258/1999 tühistatakse.
Siiski jääb määrus (EÜ) nr 1258/1999 kohaldatavaks kulutuste osas, mis on teostatud kuni 15. oktoobrini 2006.
2. Viiteid tühistatud määrustele vaadeldakse kui viiteid käesolevale määrusele ja neid tuleb lugeda lisa ära toodud vastavustetabeli kohaselt.

Artikkel 48
Üleminekusätted

1. Käesoleva määruse kohaldamiseks võtab Komisjon vastu meetmed, mis on vajalikud ja nõuetekohaselt põhjendatud, lahendamaks kiireloomulistel juhtudel praktilisi ja spetsiifilisi probleeme, eelkõige seoses üleminekuga määruste 25, (EÜ) nr 723/97 ja (EÜ) nr 1258/1999 ning käesoleva määruse vahel. Need meetmed võivad mõnes osas käesolevast määrusest kõrvale kalduda, kuid ainult meetme raames ja rangelt vajaliku ajavahemiku jooksul.
2. Käesolevas artiklis käsitletud meetmed võetakse vastu kooskõlas artikli 41 lõikes 2 sätestatud protseduuriga.

¹¹ EÜT L 292, 15.11.1996, lk 2.

Artikkel 49
Jõustumine

Käesolev määrus jõustub seitsmendal päeval pärast avaldamist *Euroopa Ühenduste Teatajas*.

Määrus on kohaldatav alates 1. jaanuarist 2007.

Siiski on järgmised sätted kohaldatavad alates 16. oktoobrist 2006 :

- Artiklid 30 ja 31 kulutuste osas, mis on tehtud alates 16. oktoobrist 2006;
- Artikkel 31 määruse (EMÜ) nr 595/91 artikli 3 raames teatavaks tehtud juhtudel, mille puhul pole 16. oktoobriks 2006.a veel toimunud täielikku sissenõudmist;
- Artiklid 38–41, 44 ja 45 aastal 2006 vastavalt eelarveaastale 2007 deklareeritud kulutuste osas.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõigis liikmesriikides.

Brüssel,

Nõukogu nimel
Eesistuja

LISA

Vastavuste tabel

Määrus nr 25	Käesolev määrus
Artikkel 1	Artikkel 2, lõige 2
Artikkel 2 à 8	–

Määrus (EMÜ) nr 595/91	Käesolev määrus
Artikkel 5, lõige 2	Artikkel 32, lõige 3 Artikkel 8
Artikkel 7, lõige 1	Artikkel 32, lõige 2

Määrus (EÜ) nr 723/97	Käesolev määrus
Artiklid 1 – 4, lõiked 1 ja 3	–
Artiklid 5 – 9	–
Artikkel 4, lõige 3	Artikkel 5, lõige 1, punkt b)

Määrus (EÜ) nr 1258/1999	Käesolev määrus
Artikkel 1, lõige 1, lõik 1	Artikkel 2, lõige 2
Artikkel 1, lõige 2, punkt a)	Artikkel 3, lõige 1, punkt a)
Artikkel 1, lõige 2, punkt b)	Artikkel 3, lõige 1, punkt b)
Artikkel 1, lõige 2, punkt c)	Artikkel 4
Artikkel 1, lõige 2, punkt d)	Artikkel 3, lõige 2, punkt a)
Artikkel 1, lõige 2, punkt e)	Artikkel 3, lõige 1, punkt d) Artikkel 5, lõige 1, punkt c) Artikkel 5, lõige 1, punkt d)
Artikkel 1, lõige 3	Artikkel 4
Artikkel 1, lõige 4	Artikkel 13
Artikkel 2	–
Artikkel 3	–
Artikkel 4, lõige 1, punkt a)	Artikkel 8, lõige 1, punkt a) Artikkel 8, lõige 1, punkt b)
Artikkel 4, lõige 2	Artikkel 6, lõige 1
Artikkel 4, lõige 3	Artikkel 8, lõige 2
Artikkel 4, lõige 4	Artikkel 10
Artikkel 4, lõige 5	Artikkel 6, lõige 2
Artikkel 4, lõige 6	Artikkel 8, lõige 1, punkt a)

Artikkel 4, lõige 7
Artikkel 4, lõige 8
Artikkel 5, lõige 1, lõik 1
Artikkel 5, lõige 1, lõik 2
Artikkel 5, lõige 2
Artikkel 5, lõige 3
Artikkel 6, lõige 1
Artikkel 6, lõige 2
Artikkel 7, lõige 1
Artikkel 7, lõige 2, lõik 1
Artikkel 7, lõige 2, lõik 2
Artikkel 7, lõige 2, lõik 3
Artikkel 7, lõige 3, lõik 1
Artikkel 7, lõige 3, lõik 2
Artikkel 7, lõige 4, lõik 1
Artikkel 7, lõige 4, lõik 2
Artikkel 7, lõige 4, lõik 3
Artikkel 7, lõige 4, lõik 4
Artikkel 7, lõige 4, lõik 5
Artikkel 7, lõige 4, lõik 6
Artikkel 7, lõige 5
Artikkel 8, lõige 1, lõik 1
Artikkel 8, lõige 1, lõik 2
Artikkel 8, lõige 2
Artikkel 8, lõige 3
Artikkel 9, lõige 1, lõik 1
Artikkel 9, lõige 1, lõik 2
Artikkel 9, lõige 2
Artikkel 9, lõige 3
Artikkel 10
Artiklid 11 – 15
Artikkel 16
Artikkel 17
Artikkel 18
Artikkel 19
Artikkel 20

Artikkel 6, lõige 3
Artikkel 5, lõige 7
Artikkel 14, lõige 1
Artikkel 25, lõige 1
Artikkel 14, lõige 2
Artikkel 14, lõige 3
Artikkel 8, lõige 1, punkt c)
Artikkel 8, lõige 3
–
Artikkel 15, lõige 2
Artikkel 15, lõige 3 ja 4
Artikkel 15, lõige 5
Artikkel 30, lõige 1
Artikkel 30, lõige 2
Artikkel 31, lõige 1
Artikkel 31, lõige 3, lõik 1
Artikkel 31, lõige 3, lõik 2
Artikkel 31, lõige 2
Artikkel 31, lõige 4
Artikkel 31, lõige 5
Artikkel 31, lõige 6
Artikkel 9, lõige 1
Artikkel 9, lõige 3
Artikkel 32, lõige 1 ja 8
Artikkel 32, lõige 9
Artikkel 36, lõige 1
Artikkel 36, lõige 2
Artikkel 37, lõige 1
Artikkel 37, lõige 3
Artikkel 43
Artikkel 41
Artikkel 41
–
Artikkel 48
–
Artikkel 49